

Arqueologia contemporània

En quin racó pollós de quin disc dur deuen haver quedat les restes dels accessos directes a Napster o a l'ICQ? I el mIRC? On han anat a petar els canals de xat de la Undernet, les xefles multitudinàries *off-line -kddes*, se'n deien- entre *xateros* d'aquí i d'allà? I quant fa que no ens trobem per sorpresa, perquè ja no fem servir mai la «mula», una pel·lícula amb dones sense roba en el lloc de l'arxiu que remetia a l'última de Disney? I aquelles pàgines web que vam fer amb el Front-Page, deuen estar encara allotjades a GeoCities? O eren a Tripod? Quin any van tancar els fòrums manicomials de Girona.com, aquell guirigall perpetu de malediccions, disbarats, confessions i confusions? La dècada que hem tancat ens deixa una pila de cadàvers digitals. Els pares hem vist créixer els nostres fills, i ara que van a l'institut amb l'ordinador portàtil els podem explicar batalles dels temps de misèria en què havíem d'esperar tota una nit per descarregar una cançoneta, i mirar com se'ls obren els ulls en explicar-los que el portàtil que fèiem anar llavors tenia tanta memòria com la que té el seu llapis de memòria.

Però no cal que mirem gaire enrere. Què se n'ha fet de tots aquells blocs confidencials que varen ser la sal i el pebre de les eleccions municipals de només fa quatre anys, aquells Wikileaks amb bata i espardeñyes que, amb un peu en la filtració no contrastada i un altre en la desinformació interessada, sortien a gairebé cada poble i per a cada opció política? I de

Bloc recomanat:

<http://quotidianitats.blogspot.com>

Aquest bloc recull retalls de la vida quotidiana d'un barceloní amb sovintejades excursions a terres gironines. És una mirada cívica, constant i endreçada del tot recomanable. «Arqueologia contemporània» és una secció del bloc en la qual l'autor recull en fotografies vestigis de coses obsoletes però que han format part, encara, de la vida de molts de nosaltres: la llet Rania, el càmping La Ballena Alegre, les joguines Airgam... Un exercici de nostàlgia i un *ubi sunt* que ens recorden com de curta és la glòria en aquest món.

fig. 2

SecondLife, què se'n deu haver fet? L'avatar que vàrem crear, ¿en quina sala es deu estar fotent de fàstic? Catapings, que durant un temps va ser una eina ideal per seguir la blocosfera catalana, és ara una fàbrica de *spam*, una porta a les catacumbes. Deliciós, aquell gestor de favorits que va ser emblema de la primera web 2.0, diuen que tanca, i MySpace, la primera gran xarxa social, ha acomiadat la meitat del personal i malda per reinventar-se.

Tot passa però també tot torna. Perquè la xarxa, alhora que enterra les seves pròpies glòries de fa tres dies, rescata i torna a posar en boga els jocs de les maquinetes Nintendo o els dels salons recreatius dels anys 80, de manera que es pugui jugar amb l'iPad, que ha d'enterrar els PC de sobretaula, a aquells jocs de matar marciàns que hi havia als bars i que van morir enterrats, precisament, pels PC de sobretaula. Per tant, no descarto que aviat algú se les enginyi perquè els nostàlgics puguin navegar com en els vells temps, els temps de la vella web 1.0, els temps passats que sempre varen ser millors.